

Псалам 18.

За крај, Псалам Давидов

2. НЕБЕСА казују славу Божију,
дело руку Његових јавља свод небески.
3. Дан дану говори реч.
и ноћ ноћи објављује знање.
4. Нема говора нити речи,
од којих се не чују гласи њихови.
5. По свој земљи изиђе глас њихов,[1]
и до крајева васељене речи њихове.
На сунцу је поставио насеље Своје,
6. и оно као женик који излази из одаје своје,
обрадоваће се као исполин да иде путем својим.
7. Од краја неба је излазак његов,
и достизање његово до краја неба,
и нема ко ће се сакрити од топлоте његове.
8. Закон је Господњи непорочан, који обраћа душе;
сведочанство Господње је верно, које умудрује децу.
9. Закони су Господњи прави, орадошћују срце;
заповест Господња је светла, просветљује очи.
10. Страх Господњи је чист, остаје у век века;
судови Господњи су истинити, уједно оправдани;
11. жељени већма од злата и драгог камена многог,
и слађи већма од меда и саћа.
12. Јер слуга Твој чува их (и држи),
у чувању њиховом награда је многа.
13. Прегрешења (моја) ко ће схватити?
од тајних мојих очисти ме.
14. И од туђих (грехова) сачувај слугу Твога,
да не овладају мноме;
тада ћу бити непорочан, и чист од греха великог.
15. И биће Ти угодне речи уста мојих,
и мисли срца мога пред Тобом заувек,
Госпode, Помоћниче мој и Избавитељу мој.